

Život Cirkvi

Ročník 17

31/2010

Rómsky festival spojil všetkých v jednote

Komentár Antona Ziolkovského: Zápas o kríže v školách

Koncom júna sa na súde pre ľudské práva v Štrasburgu začal odvolací proces proti rozsudku z jesene minulého roka, v ktorom prítomnosť náboženských symbolov v školách označil za nežiaducu. Ide o veľmi dôležitý a ostro sledovaný proces. Treba povedať, že hádam ešte žiadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva nevyvolalo taký silný odpor. Odvolanie Talianska podporila takmer polovica členských krajín Rady Európy, medzi nimi aj Slovensko. Väčšinou ide o krajiny bývalého východného bloku a štáty s kresťanskou ortodoxnou tradíciou. Hoci na prvom mieste ide o spor medzi občiankou Talianskej republiky a jej vlast'ou, rozhodnutie súdu môže zásadným spôsobom ovplyvniť budúcnosť Európy. Svätý Otec Benedikt XVI. ešte v januári 2008 v príhovore pred slovinskými biskupmi upozornil, že sekularizmus nie je menej nebezpečný ako marxizmus. Rozhodnutie súdu zavádza pre krajiny povinnosť zabezpečiť neutralitu vo výchovnom a vzdelávacom procese. Každý štát si má zachovať laický charakter, avšak správne chápaná laicita znamená, že štát si uvedomuje svoju nekompetentnosť v náboženských otázkach, nesnaží sa vytvárať vlastné náboženstvo a rešpektuje náboženskú slobodu svojich občanov aj prostredníctvom náboženských symbolov. Na druhej strane pre laicizmus je úlohou laického štátu náboženstvo ignorovať a systematicky ho vylučovať z verejného priestoru. V prípade našej kauzy je rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu jasným pokusom obmedziť náboženskú slobodu. Prípád Lautsi je aj pre kresťanov na Slovensku mimoriadne dôležitý. Tu nejde iba o kríže v talian-

ských školách, ale o legitimitu náboženských symbolov a chápanie náboženskej slobody v celej Európe. Kristov kríž sa stal v tejto chvíli symbolom zápasu o budúcnosť Európy, ktorá rešpektuje kresťanskú identitu. Na jednej strane stoja podporovatelia úplnej sekularizácie spoločnosti a na strane druhej obrancovia práva na zachovanie kresťanskej identity. Tí prví vidia sekularizmus ako bránu k náboženskému pluralizmu a tolerancii. Treba však pripomenúť, že sekularizácia nie je spontánnym procesom a často jej predchádzajú politické proticirkvéne rozhodnutia. Takto sa zachovalo Francúzsko na začiatku minulého storočia, rovnakou cestou sa v týchto mesiacoch uberá aj Španielsko. Podobne aj argumentácia v prípade Lautsi sa nezakladá len na právnických, ale aj na politických rozhodnutiach. Zdá sa, že európske inštitúcie sa rozhodli obmedziť náboženskú slobodu s cieľom presadiť úplnú sekularizáciu spoločnosti, ktorej základom bude neutralita spojená s absenciou hodnôt a relativizmus, ktorý umožní široký pluralizmus. Či tento politický projekt uspeje, závisí aj od členských krajín Rady Európy. Vážení poslucháči! Kristov kríž je základným náboženským symbolom, ktorý určite patrí ku náboženskému a kultúrnemu dedičstvu všetkých európskych krajín. Prípád z európskeho súdu ukazuje, že o náboženskú slobodu treba zápasiť aj v týchto časoch. Úlohou štátu je rešpektovať náboženskú slobodu obyvateľov a ich náboženské symboly. Bitka o kríže na školách je tak zápasom o zachovanie náboženskej slobody. Jesenné rozhodnutie súdu naznačí, akú budúcnosť môžeme očakávať.

RV, Anton Ziolkovský

Slová Svätého Otca po filme „Päť rokov pápeža Benedikta XVI.“

Vatikán (30. júla, RV) – Pápež Benedikt XVI. si vo štvrtok v podvečer – ako sme vás už informovali - pozrel v Apoštolskom paláci v Castel Gandolfe film „Päť rokov pápeža Benedikta XVI.“ z produkcie Bavorskej televízie. Film rozpráva o pontifikáte Benedikta XVI. od jeho zvolenia až po dnešok. Po tom, čo si Svätý Otec film pozrel, sa prítomným prihovril:

„V tejto chvíli môžem povedať jediné – ďakujem Bavorskej televízii za túto mimoriadnu duchovnú cestu, vďaka ktorej sme mohli nanovo prežiť výrazné a vrcholné chvíle týchto piatich rokov mojej Petrovej služby a života samotnej Cirkvi. Pre mňa osobne to bolo veľmi dojímavé – vidieť niektoré momenty, najmä ten okamih, keď Pán vložil na moje plecia Petrovu službu, bremeno, ktoré by nik nemohol niesť sám, len svojimi vlastnými silami, ale ktoré unesie len preto, že nás, aj mňa nesie Pán. Vo filme sme videli - ako sa mi zdá - bohatstvo života Cirkvi, mnohorakosť kultúr, chariziem, rozličných

darov, ktoré v Cirkvi žijú a aj to, ako v tejto mnohorakosti a veľkej rozličnosti neustále žije samotná Cirkev, a Petrov primát má tento mandát vyjadrovať, udržiavať viditeľné a konkrétne jednoty v tejto historickej, konkrétnej mnohorakosti, v tejto jednote prítomnosti, minulosti, budúcnosti a večnosti.

Videli sme, že Cirkev aj dnes, napriek tomu, že veľmi trpí, ako vieme, je Cirkvou radostnou, nie je Cirkvou zostarnutou, ale videli sme, že je Cirkvou mladou, a že viera vytvára radosť. Preto sa mi zdala veľmi zaujímavá a veľmi pekná myšlienka, že ste všetko zasadili do leitmotívu 9. symfónie, teda Ódy na radosť Ludwiga van Beethovena, ktorá vyjadruje, že za celými dejinami stojí fakt, že sme už oslobodení. A páčilo sa mi aj to, že film sa končí záberom na Matku, na Božiu Matku, ktorá nás učí pokore, poslušnosti a radosti z toho, že Boh je s nami.“ V závere Benedikt XVI. pozdravil a poďakoval sa režisérovi filmu a jeho spolupracovníkom aj po nemecky. -sg-

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (1. augusta, RV) - I túto nedeľu sa nádvorie Apoštolského paláca v Castel Gandolfe zaplnilo veriacimi z rôznych kútov sveta, aby sa so Svätým Otcom pomodlili poludňajšiu modlitbu Anjel Pána a vypočuli si jeho príhovor. Pápež im adresoval tieto slová:

Milí bratia a sestry,

v týchto dňoch máme liturgické spomienky na niektorých svätých. Včera sme si pripomenuli svätého Ignáca z Loyoly, zakladateľa Spoločnosti Ježišovej. Žil v 16. storočí, prežil konverziu čítaním životopisu Ježiša a ďalších svätých počas dlhej hospitalizácie kvôli zraneniu, ktoré utrpel pri boji. Tieto stránky urobili naňho taký dojem, že sa rozhodol nasledovať Pána. Dnes si pripomíname sv. Alfonza Máriu de Liguori, zakladateľa redemptoristov. Žil v 18. storočí a bol vyhlásený za patróna spovedníkov ctihodným pápežom Piom XII. Bol presvedčený o tom, že Boh chce, aby boli všetci ľudia svätí, každý podľa svojho stavu. Potom nám tento týždeň liturgia pripomína svätého Euzébia, prvého biskupa oblasti Piemontu, spoľahlivého obrancu Kristovho božstva, a nakoniec, postavu sv. Jána Máriu Vianneya, farára z Ars, ktorý svojím príkladom viedol práve ukončený Rok kňazov. Jeho príhovor zverujem opäť všetkým pastierom Cirkvi. Spoločným úsilím týchto svätých bolo zachrániť duše a slúžiť Cirkvi s príslušnými charizmami prispievajúc k jej obnove a obohateniu. Títo muži nadobudli „múdre srdce“ (Ž 89,12) hromadením toho, čo nepodlieha skaze a čo sa nemení v priebehu času ako moc, bohatstvo a pomínelné radosti. Tým, že si vybrali Boha, získali všetko potrebné zakusujúc večnosť už v tomto živote.

V evanjeliu dnešnej nedele sa Ježišovo vyučovanie týka pravej múdrosti a začína žiadosťou jed-

ného zo zástupu: „Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.“ (Lk 12,13) Ježiš, odpovedajúc na túto žiadosť, varuje poslucháčov pred túžbou po pozemských dobrách podobnosťou o bohatom hlupákovi, ktorý potom, čo nahromadil bohatú úrodu, prestane pracovať, užíva si svoj majetok zabávajúc sa mysliac si dokonca, že môže oddialiť smrť. Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život

a čo si si nahonobil, čie bude?“ (Lk 12,20) Hlúpy človek v Biblii je ten, kto si nechce uvedomiť zo skúseností viditeľných vecí, že nič netrvá večne, ale všetko sa pomíne: mladosť, ako i fyzická sila, komfort, ako aj moc. Urobiť závislým náš život od takto prechodnej reality je teda bláznovstvo. Človek, ktorý sa spolieha na Pána, naopak, nebojí sa

nepriazne života, dokonca ani nevyhnutnej reality smrti: je človekom, ktorý nadobudol „múdre srdce“ ako svätí.

Pri obrátení našej modlitby k Najsvätejšej Márii by som chcel spomenúť ďalšie významné spomienky: zajtra je možné získať takzvané odpustky Porciunculy alebo „Odpustenie z Assisi“, ktoré svätý František získal v roku 1216 od pápeža Honorio III. Vo štvrtok 5. augusta je spomienka na posvätenie baziliky Santa Maria Maggiore, na počesť Matky Božej nazvanej týmto titulom na koncile v Efeze v roku 431 a budúci piatok, na výročie smrti pápeža Pavla VI., slávime sviatok Premenenia Pána, ktorý sa objavil na Východe v 5. storočí a o tisíc rokov neskôr ho pápež Callistus III. rozšíril na celú Cirkev. Dátum 6. august, ktorý je považovaný za vyvrcholenie letného svetla, bol vybratý ako znamenie toho, že jas Kristovej tváre osvetľuje celý svet. **-pd/-foto -ak-**

Menovanie sekretára Kongregácie pre inštitúty zasväteného života

Vatikán (2. augusta, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval sekretára Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života. Stal sa ním páter Joseph William Tobin CSsR.

Páter Tobin sa narodil v Detroite v americkom štáte Michigan r. 1952. Po rehoľnej formácii zložil večné sľuby v Kongregácii Najsvätejšieho Vykupiteľa, teda v reholi redemptoristov v r. 1976, kňazskú vysviacku

prijal r. 1978. V roku 1997 bol zvolený za generálneho predstaveného pátrov redemptoristov, v r. 2003 sa stal podpredsedom Únie generálnych predstavených. V tom istom roku sa stal aj členom Rady pre vzťahy medzi Kongregáciou pre inštitúty zasväteného života a spoločnosťami apoštolského života a medzinárodnými úniami generálnych predstavených. Hovorí anglicky, španielsky, francúzsky, taliansky a portugalsky. **-jak-**

Katechéza Benedikta XVI.: Svätý Tarzicius

Vatikán (4. augusta, RV) – Pápež Benedikt XVI. počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra sa prihovoriť prítomným týmito slovami:

Drahí bratia a sestry,

Chcem vyjadriť svoju radosť nad tým, že tu dnes môžem byť medzi vami na tomto námestí, kde ste v tak veľkom počte prišli na túto generálnu audienciu – ako účastníci európskej púte miništrantov. Drahí chlapci a dievčatá, vitajte! Keďže väčšina z vás je z nemecky hovoriacich krajín, prihovoriť sa vám dnes vo svojej rodnej reči.

Drahí miništranti a priatelia, drahí pútnici z nemecky hovoriacich krajín, vitajte v Ríme! Všetkých vás srdečne pozdravujem. Spolu s vami pozdravujem aj kardinála štátneho sekretára Vatikánu Bertoneho; Volá sa Tarcisio – Tarzicius – ako váš patrón. Pozvali ste ho dnes medzi vás, a on, ktorý nosí meno svätého Tarzicia, prišiel dnes sem, medzi miništrantov z celého sveta a medzi miništrantov z nemecky hovoriacich krajín. Pozdravujem drahých bratov v biskupskej a kňazskej službe a tiež diakonov, ktorí prišli na dnešnú audienciu. Zo srdca ďakujem pomocnému biskupovi Baziley, Mons. Martinovi Gächterovi, prezidentovi „Coetus Internationalis Ministrantium“ za jeho pozdrav i za krásny dar sochy svätého Tarzicia a za šatku, ktorú mi odovzdal. Všetky tieto veci mi pripomínajú časy, keď som i ja bol miništrantom. Ďakujem mu vo vašom mene aj za prácu, ktorú pre vás koná, spolu so svojimi spolupracovníkmi a so všetkými, ktorí umožnili toto radostné stretnutie. Moje poďakovanie patrí aj švajčiarskym dobrodincom a všetkým, ktorí rozličnými spôsobmi prispeli k realizácii sochy svätého Tarzicia.

Je vás mnoho! Keď som pred chvíľou vrtuľníkom prilietal do Vatikánu ponad námestie Svätého Petra, díval som sa na všetky tie farby a na radosť, ktorá naplnila toto námestie. Nielenže ste z tohto námestia urobili miesto veľkej slávnosti, ale aj moje srdce ste naplnili radosťou! Vďaka! Socha svätého Tarzicia k nám prišla po dlhšej púti. V septembri 2008 bola predstavená vo Švajčiarsku v prítomnosti 8000 miništrantov: som si istý, že niektorí z vás boli pri tom. Zo Švajčiarska putovala cez Luxembursko až do Maďarska. Dnes ju tu slávnostne prijímame – s radosťou, že môžeme lepšie spoznať tohto svätca prvých kresťanských storočí. Táto socha, ako už povedal Mons. Gächter, bude potom umiestnená pri katakombách svätého Kalixta, kde je pochovaný svätý Tarzicius. Bol by som rád, keby sa toto miesto, teda katakomby svätého Kalixta a táto socha, stali symbolom pre miništrantov a pre tých, ktorí túžia nasledovať najbližším spôsobom Ježiša Krista, prostredníctvom kňazského, rehoľného a misionárskeho povolania. Nech všetci pozerajú na tohto odvážneho a silného mladíka s túžbou obnoviť priateľstvo s Pánom, naučiť sa žiť vždy v jeho blízkosti – kráčajúc po ceste, ktorú nám ukazuje jeho Slovo a svedectvo mno-

hých svätých a mučeníkov, ktorí sú prostredníctvom svätého krstu našimi bratmi a sestrami.

Kto to bol svätý Tarzicius? Nemáme o ňom veľa informácií. Žil v prvých storočiach dejín Cirkvi, presnejšie v tretom storočí; hovorí sa, že to bol mladík, ktorý navštevoval katakomby svätého Kalixta a bol mimoriadnym spôsobom verný svojim kresťanským povinnostiam. Miloval nadovšetko Eucharistiu a z viacerých skutočností usudzujeme, že bol pravdepodobne akolytom, teda aj miništrantom. Boli to roky, v ktorých cisár Valerián tvrdo prenasledoval kresťanov: títo sa museli stretávať tajne v súkromných domoch a niekedy aj v katakombách, kde počúvali Božie slovo, modlili sa a slávil svätú omšu. Aj zvyk nosiť Eucharistiu väzňom a chorým sa stal vtedy veľmi nebezpečným.

Jedného dňa, keď sa kňaz ako zvyčajne spýtal, kto by bol ochotný zaniest' Eucharistiu bratom a sestram, ktorí na ňu čakali, zdvihol sa mladý Tarzicius a povedal: „Mňa pošli.“ Tento chlapec sa však kňazovi zdal byť príliš mladý pre takúto náročnú službu! „Môj mladý vek“ – povedal Tarzicius – „bude najlepšou skrýšou pre Eucharistiu“. Kňaz sa napokon nechal presvedčiť a zveril mu tento vzácny chlieb hovoriac: „Tarzicius, pamätaj, že do tvojej starostlivosti zverujem nebeský poklad. Vyhýbaj sa rušným cestám a nezabudni, že sväté veci nepatria psom a drahokamy nehádzeme pred svine. Budeš verne a bezpečne strážiť sväté tajomstvo?“ „Radšej zomriem,“ odpovedal rozhodne Tarzicius, „než by som ich mal vydať.“ Počas cesty stretol na ulici niekoľko priateľov, ktorí sa chceli k nemu pridať. Keď to odmietol, pretože to boli pohanskí chlapci, začali naňho naliehať a byť podozrievaví; všimli si, že čosi zviera na hrudi a snaží sa to chrániť. Chceli mu to vytrhnúť, ale nedalo sa. Začali ho teda biť a bili ho ešte viac, keď sa dozvedeli, že je kresťan; kopali doňho, hádzali kamene, ale on neustúpil.

Dobitého na smrť ho našiel v poslednej chvíli jeden vojak – volal sa Quadratus - ktorý sa tiež tajne stal kresťanom. Ten ho zaniessol ku kňazovi. Kým tam prišli, chlapec už nežil, ale na hrudi zvieral kúsok plátna, v ktorom bola zabalená Eucharistia. Pochovali ho v katakombách svätého Kalixta. Pápež Damaz dal urobiť nápis na hrob svätého Tarzicia, podľa ktorého zomrel v roku 257. Rímske martyrológium k tomu pridáva dátum 15. augusta a tiež peknú ústnu tradíciu, podľa ktorej Najsvätejšiu sviatosť nenašli ani v rukách ani v šatách svätého chlapca: premenená hostia, ktorú Tarzicius chránil za cenu vlastného života, sa stala jeho vlastným telom, čím vytvorila spolu s ním nepoškvrnenú hostiu obetovanú Bohu. Drahí miništranti, svedectvo svätého Tarzicia a táto pekná tradícia nás učia hlbokej láske a veľkej úcte, ktorú máme mať k Eucharistii: je to vzácny dar, poklad, ktorého hodnotu nemožno zmerať; je to Chlieb života; je to samotný Ježiš, ktorý sa nám dáva za pokrm, pomoc a silu pre naše každodenné pu-

ovanie na ceste k večnému životu; je to najväčší dar, ktorý nám Ježiš zanechal.

Obraciam sa k vám všetkým, ktorí ste sem prišli a prostredníctvom vás ku všetkým miništrantom celého sveta! Slúžte so všetkou ochotou Ježišovi prítomnému v Eucharistii. Je to dôležitá úloha, ktorá vám umožňuje byť zvláštnym spôsobom blízko pri Pánovi a rásť v skutočnom a hlbokom priateľstve s ním. Chráňte si starostlivo toto priateľstvo vo svojich srdciach, ako to robil aj svätý Tarzicius, ochotní pracovať, bojovať a dať život za to, aby sa Ježiš dostal ku všetkým ľuďom. Snažte sa aj vy povedať svojim priateľom o dare tohto priateľstva, s radosťou, odvahou a bez strachu – nech počujú, že poznáte toto Tajomstvo, že je pravdivé a že ho máte radi celým srdcom! Vždy, keď prichádzate k oltáru, máte to šťastie, že môžete byť prítomní pri veľkom diele Božej lásky, ktorá sa neustále túži darovať každému z nás, aby nám bola blízka, aby nám pomáhala a dávala silu dobre žiť. Pri premenení – to dobre viete – sa tento malý kúsok chleba stáva Kristovým telom a víno Kristovou krvou. Je veľkým šťastím môcť byť stále nablízku tomuto nevysloviteľnému tajomstvu! S láskou, odovzdanosťou a vernosťou vykonávajte svoju miništrantskú službu; neprichádzajte do kostola s povrchnosťou, ale vždy sa vnútorne pripravte na slávenie svätej omše.

Keď pomáhate svojim kňazom v oltárnej službe, prispievate k tomu, aby nám Ježiš bol stále bližšie, aby ľudia mohli čoraz lepšie cítiť a uvedomovať si, že On je tu s nami. Pomáhate, aby sa on mohol stať prítomným vo svete, v každodennom živote, v Cirkvi a na každom mieste. Drahí priatelia! Vy dávate Ježišovi vaše ruky, vaše myšlienky, váš čas. On sa vám určite odmení, daruje vám pravú radosť a ukáže vám, kde nájsť úplné šťastie. Svätý Tarzicius nám ukázal, že láska nás môže priviesť až k obetovaniu života pre pravé a skutočné dobro, pre Pána. Od nás sa pravdepodobne neočakáva mučeníctvo, ale Ježiš nás žiada, aby sme boli verní v malých veciach, aby sme sa vedeli vnútorne sústrediť, aby sme boli v kostole aj vnútorne prítomní, aby sme mali vieru a snažili sa tento poklad sprítomňovať v našom každodennom živote. Žiada od nás vernosť každodenným úlohám, svedectvo o jeho láske, návštevu kostola kvôli vnútornému presvedčeniu a kvôli radosti z toho, že je tam on. Takto môžete ukázať aj vašim priateľom, že Ježiš žije. V tejto úlohe nech vám pomáha aj príhovor svätého Jána Máriu Vianneya, na ktorého si dnes spomíname v liturgii – tohto skromného francúzskeho farára, ktorý zmenil jednu farnosť, a tak dal nové svetlo celému svetu. Príklad svätého Tarzícia a svätého Jána Máriu Vianneyho nech nás stále vedie k tomu, aby sme milovali Ježiša a plnili jeho vôľu, tak ako to robila Panna Mária, verná svojmu Synovi až do poslednej chvíle. Ešte raz vďaka vám všetkým. Nech vás Boh po tieto dni požehnáva a dá vám šťastný návrat do vašich domovov!

Preklad: Martin Kramara

Stretnutie Benedikta XVI. s miništrantmi z celej Európy

Vatikán (3. augusta, RV) - V rámci 10. európskej púte miništrantov v utorok prišli do Ríma na stretnutie s pápežom tisícky miništrantov zo 17 krajín Európy. Púť organizuje „Medzinárodné združenie miništrantov“ (CIM) a jej tohtoročná téma je: „Púť z pravého prameňa“.

Stretnutie sa začalo predpoludním slávením Eucharistie na rôznych miestach Ríma, vopred určených podľa národností. Popoludní o 16.00 hod. sa mladí pútnici stretli na Námestí sv. Petra. Tu po hudobnom úvode sa o 17.00 hod. začala vigília, ktorá okrem iného obsahuje biblické čítania a spevy.

Na námestí je umiestnená aj bronzová socha sv. Tarzícia, patróna miništrantov, ktorej autorom je švajčiarsky umelec Bernhard Lang, ktorý – ako povedal – tiež bol v detstve miništrantom. Táto socha, vysoká 5 metrov a vážiaca 4 tony, neoslovuje len svojimi rozmermi, ale predovšetkým výrazom tváre, v ktorej sa zrači sviežosť, pokoj, veselosť a vyrovnanosť. V rukách, ktoré sú spojené vo výške srdca, ukrýva sv. Tarzicius neviditeľný poklad.

Na večernom kultúrno-duchovnom programe sa zúčastňuje 45000 účastníkov púte z Nemecka, 3100 z Rakúska, okolo 1200 miništrantov z Maďarska, viac ako 1000 z Talianska, 800 zo Švajčiarska a viac ako 200 miništrantov prišlo zo Slovenska. Našich pútnikov sprevádza žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis, salezián don Jozef Luscoň a Ľubomír Majtán, kaplán farnosti Martin – mesto.

„Srdečne pozdravujem miništrantov zo Slovenska. Podľa príkladu sv. Tarzícia slúžte veľkodušne Ježišovi, prítomnému v Eucharistii.“ týmito slovami pozdravil pápež Benedikt XVI. miništrantov zo Slovenska

Stretnutie sa ukončili modlitbou vešpier. Na konci si miništranti medzi sebou vymenili svoje šatky rôznych farieb podľa krajín, z ktorých pochádzajú.

Vstredu 4. augusta, sa títo mladí služobníci oltára zúčastnili na generálnej audiencii so Svätým Ocom. Po privítaní národných skupín predseda CIM, Mons. Martin Gächter, svätiaci biskup v Bazileji (Švajčiarsko), pozdravil pápeža a odovzdal mu bielu šatku na pamiatku púte.

Svätý Otec aj svoju katechézu zameril na postavu sv. Tarzícia, mladého hrdinu, patróna miništrantov. Predniesol ju v nemčine, v jazyku prevažnej časti prítomných mladých služobníkov oltára a povzbudil ich, aby pomáhali kňazom prinášať Ježiša do dnešného sveta.

Po slovách Benedikta XVI. a jeho požehnaní miništranti Európy vzdali poctu pápežovi nemeckými piesňami so sprievodom orchestra z Hamburgu.

-pd, jak-

Pápež vyzýva k modlitbe za nezamestnaných a bezdomovcov

Vatikán (31. júla, RV) – „Aby nezamestnaní, bezdomovci a tí, čo žijú v ťažkých okolnostiach núdze, našli porozumenie a pohostinnosť a aby sa im pomohlo konkrétnym spôsobom zvládnuť ich ťažkosti“ – toto je všeobecný úmysel modlitby Benedikta XVI. na mesiac august. V období označenom ekonomickou krízou pápež opakovane vyzýva k aktívnemu svedectvu činorodej lásky voči tým, čo sa nachádzajú v ťažkostiach.

Podpredsedníčka Kresťanskej asociácie talianskych pracujúcich ACLI (Associazione Cristiana Lavoratori Italiani) Paola Vacchinová k výzve encykliky Caritas in veritate – postaviť do centra ekonomického diania človeka - pre Vatikánsky rozhlas povedala:

„Je naozaj ťažké uvedomiť si, čo by v konkrétnosti malo znamenať toto vyjadrenie. Mohlo by sa nám zdať teoretickým, všeobecným konštatovaním, avšak - dať do centra človeka - v tomto prípade znamená hodnotu ľudského života v každej jeho fáze. Táto ekonomická kríza nesie riziko, že nás urobí menej citlivými a menej pozornými k iným ľuďom, ktorí napriek našim ťažkostiam sa nachádzajú v podmienkach chudoby neporovnateľnej s našou. Naozaj základom je objaviť ducha bratstva, ktorý nás zjednotí, aby sme sa nedívali na iných, zvlášť na iných chudobných, ako na hrozbu. Zoči-voči ťažkostiam, aj ekonomickým, ktoré sa v týchto rokoch dotýkajú aj nás, je prvou vecou, čo musíme urobiť – neuvažovať o uzatvorení sa do egoizmu, myslieť iba na seba samého, na svoju rodinu, hľadiť iba na svoje vlastné dobro.“

-jak-

Komuniké Svätej stolice k zmluve o zákaze kazetových bômb

Vatikán (2. augusta, RV) – Ako povedal pápež Benedikt XVI. po včerajšej modlitbe Anjel Pána, 1. augusta 2010 vstúpila do platnosti medzinárodná zmluva, ktorá zakazuje používanie, výrobu, prenos a skladovanie kazetovej munície, spôsobujúcej neprijateľné poškodenie civilistov. Vo vyhlásení Svätej stolice k tejto udalosti sa uvádza, že dohovor o zákaze kazetových alebo triestivých bômb bol prijatý v Dublini 30. mája 2008 a otvorený na podpísanie v Osle od 3. decembra toho istého roku. Je významným krokom v oblasti odzbrojenia a medzinárodného humanitárneho práva, rovnako ako pozoruhodným úspechom vzájomnej spolupráce, založenej na konštruktívnom dialógu medzi vládnymi aj mimovládnymi subjektmi a vo vzťahoch medzi humanitárnym právom a právami ľudí.

Navyše k vyplneniu veľkej medzery v humanitárnom práve dohovor poskytuje silnú a dôveryhodnú odpoveď na problém stále veľmi aktuálny, a to nielen čo sa týka ďalšieho používania kazetovej munície, ale aj ohľadne skutočnosti, že tieto zbrane po dopadne na zem nevybuchnú, ale zostanú ležať na zemi a aj po mnohých rokoch od ich rozptýlenia zabraňujú obnoveniu každodenného života civilistov. Nová zmluva tiež zaručuje právo na pomoc obetiam, ponúka zdroj nádeje pre všetkých tých, ktorí sú postihnutí následkami kazetovej munície.

Svätá stolica sa aktívne podieľala na tomto procese, z ktorého vzišla nová zmluva a bola medzi prvými, čo navrhli moratórium na používanie spomínaných zbraní a od začiatku bola medzi 6 členmi tzv. Core Group, skupiny štátov, ktorá k tomu dala podnet. Svätá stolica bola tiež medzi prvými štátmi, ktoré ju ratifikovali, v presvedčení, že logika mieru je silnejšia ako logika vojny a v každom prípade musí mať ako neprekročiteľnú hranicu ochranu a obranu civilného obyvateľstva, najmä tých najzraniteľnejších.

Vo vyhlásení Svätej stolice, pripojenom k listine, ktorou ratifikovala dohovor, sa uvádza, že „uplatňovanie dohovoru je právnou a humanitárnou výzvou pre najbližšiu budúcnosť. Účinné uplatňovanie by malo byť založené na konštruktívnej spolupráci všetkých zainteresovaných strán, vnútri i mimo vlády a malo by posilniť puto medzi odzbrojovaním a rozvojom. To možno docieľiť využívaním ľudských a materiálnych zdrojov k rozvoju, spravodlivosti a mieru, ktoré sú najúčinnějšími prostriedkami na podporu medzinárodnej bezpečnosti a mierového medzinárodného poriadku“. V komuniké Svätej stolice k zmluve o zákaze kazetových bômb, ktorá začala platiť včera, sa ďalej uvádza, že od 9. do 12. novembra tohto roku sa bude vo Vietname, v Laose konať konferencia zmluvných štátov.

-jak-

Benedikt XVI. k situácii v Rusku, Pakistane a Afganistane

Vatikán (5. augusta) – Pápež Benedikt XVI. počas generálnej audiencie vyjadril aj svoju spoluúčasť s ľuďmi, postihnutými prírodnými katastrofami v Rusku, Pakistane a Afganistane:

„Moje myšlienky sú s ľuďmi, ktorí sú v tomto období postihnutí veľkými prírodnými katastrofami, ktoré spôsobili straty na ľudských životoch, zranenia a škody, zanechajúc mnoho ľudí bez domova. Zvlášť myslím na rozsiahle požiare v Rusku a ničivé povodne v Pakistane a Afganistane. Prosím Pána za obeť a som duchovne blízko všetkým, ktorí sú skúšaní týmito nešťastiami. Prosím Boha za nich, aby ich posilnil v utrpení a podporil v ťažkostiach. Dúfam tiež, že nebude chýbať solidarita všetkých.“

-pd-

Beatifikácia kardinála Newmana bude dobrom pre celú britskú spoločnosť

Vatikán/Veľká Británia (3. augusta, RV) - Mesiac a pol pred začiatkom apoštolskej návštevy Benedikta XVI. v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska 16. septembra narastajú očakávania nielen britských katolíkov. Poznamenal to v rozhovore pre Vatikánsky Rozhlas lord Christopher Patten, ktorý je britským premiérom poverený prípravou pápežskej návštevy. Za motto návštevy bolo vybrané motto kardinála Newmana „Srdce hovorí k srdcu“. K významu osobnosti kardinála Newmana, ktorý bude 19. septembra Benediktom XVI. blahorečený, lord Patten povedal:

„Kardinál Newman je jednou z veľkých postáv Veľkej Británie 19. storočia, a to nielen pre jeho úlohu na poli ekumenického a pastoračného, ani nie pre jeho úlohu v oblasti intelektuálnej, ale aj pre jeho prínos k civilizácii spoločnosti. Ja som dekanom Oxfordskej Univerzity, kde kardinál Newman najprv študoval a potom učil na dvoch našich inštitúciách pred tým, než sa stal anglikánskym kňazom. Kardinál Newman napísal najlepšie texty o hodnote vzdelania a vysokoškolského vzdelávania. Je veľmi dôležité, aby sme si toto pripomenuli, zvlášť, keď ľudia zameriavajú svoju pozornosť na prospechárske aspekty vysokoškolského vzdelania, zatiaľ čo kardinál Newman písal o vplyve vzdelania na jednotlivé osobnosti. On písal o dopade vzdelávania ako príležitosti k osobnému „rastu“, ktorý umožní plne rozvinúť potenciál človeka v prospech spoločnosti. Kardinál Newman bol veľkým človekom a verím, že jeho blahorečením, uctiac si pamiatku muža, ktorý bol skvelý Angličan, veľký Európan, veľký kresťan, Benedikt XVI. má v úmysle poukázať na skutočne najdôležitejšiu časť britských dejín.“

-jak-

Vatikán pripravuje nový dokument o účinkoch potratov na ženy

Nový predseda Pápežskej akadémie pre život, arcibiskup Ignacio Carrasco de Paula, oznámil, že jeho dikastérium pripravuje dokument o vplyve potratov na ženy, často označovaný za post-potratový syndróm. Tento dokument sa zameria na štúdiu o „zvyku potratu“ a očakáva sa, že bude zverejnený v budúcom roku.

V rozhovore pre L'Osservatore Romano arcibiskup Carrasco označil niekoľko detailov nového dokumentu. „Sme presvedčení, že pri štúdiu tohto problému je potrebné rozlišovať. Existencia post-potratového syndrómu je dobre známa. Už je k dispozícii dosť literatúry. Mám na mysli stav depresie, ktorá izoluje mnoho žien,

ktoré podstúpili potrat,“ povedal. „Často sa prejavuje skrze úzkosť alebo iné vážnejšie prejavy,“ poznamenal arcibiskup. „Je pravda, že potrat, okrem zabijania nevinného osoby, má hlboký vplyv na svedomie ženy, ktorá ho podstúpi. Ide o otázku, ktorá nemôže byť ignorovaná, a to najmä z pastorálneho hľadiska,“ dodal.

Arcibiskup pomenoval fenomén „zvyku potratu.“ Problém, povedal, „bol prejavovaný vo všetkých jeho závažnostiach, keď pred 20 rokmi, po ničivom zemetrasení v Arménsku (1989), tím lekárov z Katolíckej univerzity Najsvätejšieho Srdca cestoval do regiónu poskytovať lekársku pomoc a zistil, že mnoho žien podstúpilo aj viac ako 20 potratov. Pre nich sa potrat stal niečím bežným, ako šálka kávy. Tu sa jedná o dramatický fenomén - úplné vymazanie morálnej citlivosti k otázke potratov.“ Táto tragédia „by sa mohla rozšíriť medzi európske obyvateľstvo v dôsledku komercializácie pilulky RU 486,“ varoval arcibiskup Carrasco. „Niet pochyb, že uľahčenie jej používania môže viesť k banalizácii potratu a k transformácii nechceného tehotenstva do niečoho obtiažneho, čo môže byť vyriešené pilulkou. Myslím, že to, čo sa stalo v tejto krajine, by sa mohlo stať v európskych krajinách,“ povedal arcibiskup.

Branko Tupý

100 rokov dekrétu Quam singulari Pia X. o prijímaní Eucharistie deťmi

Vatikán (5. augusta, RV) - 8. augusta uplynie 100 rokov od vydania dekrétu „Quam singulari Christus amore“ pápežom Piom X., ktorým znížil vekovú hranicu pre prvé prijatie Eucharistie na 7 rokov. Dovtedy bolo možné pristúpiť k Prvému svätému prijímaniu až po dovŕšení 12 až 14 rokov.

Prvoprijímajúci podľa tohto dokumentu nemuseli poznať celý katechizmus ale stačilo, aby dosiahli vek, v ktorom boli schopní rozlíšiť, že hostia nie je obyčajný chlieb, ale Telo Kristovo. Toto bola jedna z mnohých reforiem, ktoré charakterizovali pápeža Pia X. Jeho pontifikát trval od roku 1903 do 1914 a doteraz bol posledným pápežom, ktorý bol vyhlásený za svätého.

„Výrazne nižší vek pre prijatie Eucharistie“ – ako hovorí predseda nadácie Sarto Luca Baggio – „bola určite jednou z najdôležitejších zmien počas magistéria Pia X. Práve pre túto iniciatívu, ako i pre umožnenie častejšieho prijímania, je tento pápež nazývaný pápežom Eucharistie. Ak väčšina z kresťanského ľudu nemohla plne pochopiť význam veľkých reforiem, ktoré urobil, ako bolo napr. zriadenie Rímskej kúrie, čiže vlády Cirkvi, alebo kodifikácia kánonického práva, včasné prvé sväté prijímanie detí bolo prijaté bez akýchkoľvek pochybností.“

-pd-

Symbyly Svetových dní mládeže priniesli do Santiaga de Compostela

Španielsko (2. augusta, RV) - Kríž a mariánsku ikonu Svetových dní mládeže priniesli dnes do Santiaga de Compostela, cieľového miesta Národnej púte španielskej mládeže. Púť vyvrcholí v dňoch od 5. do 8. augusta a koná sa pri príležitosti Jubilejného roku sv. Jakuba. Symbyly svetových dní katolíckej mládeže budú putovať po Španielsku s cieľom priniesť do každej diecézy správu o budúcich Svetových dňoch mládeže v Madride 2011. 2. augusta, počas zastávky v Santiagu de Compostela, poputuje kríž a ikona do väzenia Teixeira a privítajú ho i v kláštore karmelitánok. 3. augusta si túto ikonu a kríž uctia v Malom seminári v Belvis. Po oficiálnom privítaní tu bude nasledovať kajúca pobožnosť. V nasledujúci deň, 4. augusta, budú sprevádzať mládež pri modlitbovej vigílii v katedrále a pri uvítacom akte na námestí Obradoiro, 5. augusta vigíliu na Štadióne sv. Lazára a 7. augusta ich prinesú na záverečnú eucharistickú slávnosť Národnej púte mládeže. Kríž a ikona poputujú taktiež do všetkých diecéz Portugalska. Naspäť do Španielska, konkrétne do arcidiecézy Pamplona-Tudela, poputujú 1. septembra. **-pd-**

Púť relikvií sv. Jána Bosca po svete pokračuje

Viac ako 16 mesiacov od začiatku celosvetového putovania po vyše 100 krajinách sa truhla obsahujúca relikvie sv. Jána Bosca v polovici septembra dostane do USA a Kanady. Púť relikvií sa začala 25. apríla 2009, pri príležitosti osláv 150. výročia založenia Saleziánov dona Bosca, a bude pokračovať takmer až do 200. výročia narodenia tohto svätca blízko Turína, kde prišiel na svet 16. augusta 1815. Kostí a tkanivo z pravej ruky dona Bosca boli umiestnené do voskovej repliky svätcovho tela, ktoré je vystavované v sklenenej truhle. **CNS, Dana Jacečková**

Medzinárodný kongres redemptorickej mládeže na Ukrajine

Ukrajina (5. augusta, RV) - V dňoch od 9. do 14. augusta sa v ukrajinskom meste Lvov uskutoční Medzinárodný kongres redemptorickej mládeže, organizovaný miestnou Kongregáciou Najsvätejšieho Vykupiteľa. Témou stretnutia je „Byť ako Ty“. Kongres bude pre mladých príležitosťou spoznať spiritualitu východu, ako aj spiritualitu redemptoristov. Pripravených je množstvo

workshopov napr. maľovanie ikon, výroba ružencov, miestne tradície, hudba, tanec, kozácke boje a pod.

Zároveň každá zo zúčastnených krajín pripraví svoj vlastný workshop v trvaní jednej hodiny, prinesie so sebou symbolického maskota v podobe postavy, a taktiež bude mať pripravenú pieseň vo svojom rodnom jazyku.

Na stretnutí sa očakáva asi 500 účastníkov z viac ako 20 krajín Európy, ale aj z USA, Kanady a Ruska. „Je to skvelá príležitosť pre mladých ľudí,“ povedal koordinátor kongresu, otec Roman Lahish, „aby lepšie spoznali svoje vlastné tradície ako aj kultúru a spiritualitu byzantského obradu na Ukrajine.“ Tieto dni poskytnú čas na modlitbu, na semináre, ale aj na predstavenie miestnych tradícií, či obhliadku mesta Lvov. Kongresy redemptorickej mládeže sa konajú od roku 1987. Posledný bol v írskom Limericku v roku 2007. Redemptoristi pôsobia na Ukrajine od roku 1913. **-pd-**

Pomoc Caritas Internationalis africkému štátu Burkina Faso

Vatikán/Burkina Faso (29. júla, RV) – Medzinárodná katolícka organizácia Caritas internationalis vyslala svoje tímy do západoafrického štátu Burkina Faso, aby získala presný obraz o situácii a mohla pomôcť obyvateľstvu – uvádza sa v oficiálnom komuniké. Ľudia totiž stratili domovy a majetky pri nedávnych záplavách. Prudké dažde na severe a východe krajiny z 22. júla spôsobili, že až 26 tisíc ľudí sa ocitlo bez strechy nad hlavou.

Organizácia Caritas plánuje zvýšiť núdzovú pomoc pre Burkinu z pôvodných 400 tisíc dolárov z konca júna na 690 tisíc dolárov. Mimoriadne fondy by tak mali pomôcť zabezpečiť jedlo a iné potreby pre celkovo 2 500 domácností, čo bude zahŕňať aj tzv. „nových“ bezdomovcov – obeť záplav. Sedemmesačný núdzový program Caritas bol pôvodne zameraný na podporu ľudí jedlom a na pomoc prekonať následky predchádzajúcich, septembrových záplav. Je to teda už po druhý raz za menej ako rok, čo sú obyvatelia Burkiny nútení čeliť následkom takýchto prudkých dažďov. Rozsiahle záplavy v septembri minulého roku totiž postihli 600 tisíc ľudí a vyžiadali si 150 mŕtvych.

Cirkev v Burkinu pôsobí v 3 arcidiecézach a 9 diecézach. Krajina je smutne známa ako jedna z najchudobnejších vo svete. Kresťanská komunita je v menšine a snaží sa harmonicky spolunažívať s moslimskou väčšinou. Biskupom sa prihovorel aj pápež Benedikt XVI. V príhovore pripomenul Synodu biskupov pre Afriku, ktorá sa konala v októbri minulého roku, a ktorá pozvala kresťanské spoločenstvá k napĺňaniu výziev zmierenia, spravodlivosti a pokoja. Ďalej obrátil pozornosť na chorých a trpiacich tejto krajiny a zdôraznil potrebu tzv. novej „misijnej horlivosti“, aby bolo evanjeliové posolstvo prijímané v plnom rozsahu a žité verne. **-sg-**

Caritas in veritate ako antivírus proti vírusu relativizmu v Afrike

Ghana (31. júla, RV) – 1. augusta sa skončí 15. plenárne zasadnutie Konferencie biskupov Afriky a Madagaskaru (SECAM), ktoré sa začalo v utorok 27. júla v Accre, hlavnom meste Ghany. V centre pozornosti sobotného pracovného stretnutia bol príspevok Mons. Tonyho Anatrellu, konzultora Pápežskej rady pre rodinu a Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov, v ktorom podčiarkol význam encykliky Caritas in veritate v úsilí čeliť ľudskej a morálnej destabilizácii, ktorá plodí vírus relativizmu. Relativizmus popiera transcendentný rozmer pokroku a pravdu spája skôr s mocenským systémom. Encyklika podľa slov zástupcu Vatikánu ponúka akýsi antivírus proti tomuto ideologickému vírusu.

V piatok bola delegácia účastníkov sympózia pod vedením predsedu biskupskej konferencie, ktorým je kardinál Polycarp Pengo, prijatá prezidentom Republiky Ghana, ktorý potvrdil dobrú vôľu vlády pokračovať v spolupráci s Katolíckou cirkvou a ostatnými náboženskými konfesiami v boji proti chudobe v jeho krajine. Kardinál Pengo pri tejto príležitosti prezentoval úsilie Katolíckej cirkvi o pokrok duchovný, morálny a sociálno-ekonomický a záujem na všeobecnom dobre človeka - na poli výchovy, vzdelania, poľnohospodárstva, zdravia a sociálnych služieb. V sobotu večer bol na stretnutí zverejnený záverečný dokument 15. plenárneho zasadnutia Konferencie biskupov Afriky a Madagaskaru, ktorá si týmto pripomenula aj 40. výročie svojho vzniku. **-jak-**

Pomoc Cirkvi obetiam povodní v Pakistane

Taliansko/Pakistan (3. augusta, RV) - Stále hrozivejšiu podobu má obrovská tragédia, ktorú zažil Pakistan v posledných dňoch kvôli najrozsiahlejším záplavám vo svojej histórii, najmä na severo-západe krajiny. Viac ako 1500 mŕtvych podľa doterajších zistení Organizácie Spojených národov a milión ľudí bez domova, asi 45 zrútených mostov, cesty zablokované, domy, školy a nemocnice zaplavené vodou. Tento dramatický rozpočet je stále predbežný. Celkovo možno povedať, že viac ako 3 milióny ľudí, z ktorých 60 percent sú deti, sú postihnutí následkami povodní a zosuvov pôdy. Existuje mnoho organizácií, ktoré poskytujú pomoc, hoci situácia je dramatická aj pre záchranárov.

Konferencia biskupov Talianska uvoľnila milión eur z fondov pre riešenie mimoriadnych situácií a pokrytie urgentných potrieb postihnutého obyvateľstva. Paolo Beccegato, zodpovedný za taliansku Charitu k tomu dodáva:

„Táto oblasť Pakistanu je zónou už veľmi ohrozenou, ide o veľmi chudobné oblasti, ktoré už boli skúšané v predchádzajúcich katastrofách, o 1,5 milióna ľudí, ktorí prišli v podstate o všetko. Sú to ľudia, ktorí naliehavo potrebujú potravinovú pomoc, predovšetkým pitnú vodu, ale aj očkovanie a zdravotnú starostlivosť, najmä preto, že v Pakistane je veľmi mladá populácia, a teda väčšina z týchto postihnutých sú deti. Teraz Charita v Pakistane pomáha 1300 rodinám, poskytujúc základné životné potreby. Máme pridelených 100 tisíc eur pre túto prvú fázu, ale budeme určite potrebovať oveľa viac.“ **-jak-**

Cena „Gaudium et Spes“ pre kubánskeho kardinála

Kubánskemu kardinálovi Jaimemu Ortegovi, arcibiskupovi Havany, bola včera vo Washingtone udelená Cena „Gaudium et Spes“, založená Rádcom Kolumbových rytierov. Meno nesie podľa pastoračnej konštitúcie Druhého vatikánskeho koncilu o Cirkvi v modernom svete a vyjadruje uznanie ľuďom, ktorí významne poslúžili Cirkvi a ľudstvu v Kristovom duchu. Medzi osobnosťami, ktoré boli v minulosti laureátmi tohto ocenenia, boli napríklad matka Tereza z Kalkaty, kardinál John O'Connor, či v roku 2007 vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. **RV, Dana Jacečková**

V Indii napriek prenasledovaniu narastá počet povolaní

India (29. júla, RV/Zenit) – V severnej časti Indie, ako uvádza agentúra Zenit, napriek pretrvávajúcej, ba narastajúcej diskriminácii kresťanov narastá aj počet povolaní. Poznamenal to biskup sagarskej diecézy Anthony Chirayath pre medzinárodnú charitatívnu asociáciu Pomoc trpiacej Cirkvi (ACS). Pripomína, že dnes majú 41 kandidátov na kňazstvo. Keď bola diecéza zriadená v roku 1968, mala iba 600 katolíkov a 3 kňazov. Dnes ich je 35.

V Bararu, 15 kilometrov od biskupskej rezidencie v Sagare, bolo vybrané miesto, v ktorom sú dve ubytovne - z ktorých každá môže ubytovať až 15 študentov, ďalej sú tam štyri učebne, knižnica a malé kancelárie pre učiteľov. Priestory slúžia ako nižší seminár pre 25 seminaristov, ale sú stále neúplné, chýba napríklad kaplnka a jedáleň. „V kaplnke by sme mohli poskytovať zodpovedajúcu liturgickú prípravu seminaristov a miesto modlitby je veľmi dôležité, je základom pre liturgickú formáciu“, poznamenal diecézny biskup. **-jak-**

Podakovanie a požehnanie Svätého Otca levočským pútnikom

Substitút Štátneho sekretariátu vo Vatikáne - arcibiskup Mons. Fernando Filoni poslal v mene Svätého Otca Benedikta XVI. podakovanie za pozdravný telegram od pútnikov, ktorí sa zhromaždili začiatkom júla pri Bazilike minor v Levoči na tradičnej mariánskej Levočskej púti. V liste adresovanom spišskému biskupovi Mons. Františkovi Tondrovi doslova píše:

„Svätý Otec zo srdca ďakuje za spomienku ako aj za modlitby a obety na jeho úmysly. Pozýva k stálej vernosti Kristovi a jeho Cirkvi, ktorej vzorom bol Váš ctihodný predchodca a Boží služobník Ján Vojtaššák. S láskou udeľuje osobitné Apoštolské požehnanie všetkým účastníkom púte.“

-pm-

Európsky sociálny fond podporil vzdelávanie kresťanských zamestnancov

V týchto dňoch sa končí projekt vzdelávania zamestnancov kresťanských mimovládnych organizácií pod názvom „Zvýšenie adaptability pracovníkov MVO“. Projekt realizovalo od apríla minulého roku pre svojich zamestnancov a partnerov Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM). Jeho cieľom bolo systematické prehľbovanie kvalifikácie a vzdelanostnej úrovne zamestnancov zúčastnených mládežníckych organizácií. Partnermi projektu boli Komisia pre mládež v Spišskej diecéze a Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Spišské Podhradie. Jeho realizáciu podporilo Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR a Európsky sociálny fond nenávratným finančným príspevkom vo výške 74 927,74 eur.

Počas projektu prebiehali vzdelávacie kurzy na udržiavanie pracovných miest a vzdelanostnej úrovne ľudských zdrojov neziskových organizácií zúčastnených na projekte. Zamestnanci organizácii absolvovali v rokoch 2009 a 2010 vzdelávacie kurzy zamerané na manažment ľudských zdrojov, finančný manažment, jazykový kurz a kurz informačných technológií. Jednotlivé kurzy pozostávali z viacerých modulov. Do projektu boli zapojení devätnásť zamestnanci Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže a partnerských organizácií.

„Neziskové organizácie majú len obmedzené možnosti reagovať na súčasnú komerčnú ponuku vzdelávacích aktivít, ktoré sprostredkujú nové znalosti a zručnosti nevyhnutné pre skvalitňovanie práce ich zamestnancov. Do operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia sme sa zapojili v úsilí zvýšiť účinnosť práce našich zamestnancov a partnerov s mladými ľuďmi. Projekt značne napomohol k zefektívneniu a profe-

sionalizácii ich pracovnej činnosti,“ vysvetlila Veronika Janusová, výkonná riaditeľka ZKSM.

Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže okrem pravidelnej systematickej práce s mládežou venuje veľkú pozornosť ďalšiemu vzdelávaniu svojich členov a zamestnancov. V súčasnosti realizuje taktiež e-learningový kurz pre svojich členov, ktorý je venovaný témam dobrovoľníctvo a ľudské práva.

-mj-

Memorandum o spolupráci pri poskytovaní finančnej pomoci po povodniach

Štyri organizácie – Konferencia biskupov Slovenska, Slovenská katolícka charita, Človek v ohrození, o.z. a Človek v tísni, o.p.s. – pobočka Slovensko podpísali 5. augusta Memorandum o spolupráci pri poskytovaní finančnej pomoci jednotlivcom a rodinám po povodniach 2010. Dôvodom je podľa tlačového komuniké úsilie poskytovať pomoc po povodniach koordinovane, spravodlivo a adresne, efektívne spolupracovať v prospech postihnutých občanov, a posilniť transparentnosť procesu rozdeľovania finančných prostriedkov. Spomenuté organizácie budú poskytovať finančnú výpomoc jednotlivcom a rodinám na základe vytvorenia spoločnej databázy domácností, postihnutých povodňami, ktorá bude vytvorená zlúčením prehľadov farských úradov a štatistik Ministerstva vnútra.

Ako uviedol predseda Správnej rady OZ Človek v ohrození Andrej Bán, zahrnutí do nej budú prioritne tí obyvatelia, ktorých „dom alebo byt sa v dôsledku povodní stal neobývatelným“. Ďalším kritériom poskytovania finančnej výpomoci budú informácie od spoločných tímov terénnych pracovníkov, ktoré vykonávajú návštevy postihnutých domácností; zdieľaná metodika, ktorá tvorí prílohu memoranda, a rozhodnutie spoločnej Povodňovej komisie o konkrétnej výške pomoci a o tom, ktorá organizácia postihnutej domácnosti dar poskytne. Zbierky zúčastnených štyroch subjektov sa nespájajú, každý prijímateľ, ktorého odporučí komisia, dostane výpomoc iba od jednej z organizácií. Výška tejto pomoci sa podľa slov generálneho sekretára SKCH Radovana Gumuláka bude pohybovať v rozmedzí 3000 – 20 000 eur.

Predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský v tejto súvislosti vyjadril podakovanie všetkým, ktorí sa do zbierok zapojili a vďaka ktorým bude možné postihnutým domácnostiam pomôcť. Výška príspevkov veriacich, ktorí sa zapojili do zbierky predstavuje 1,3 milióna eur. Ako uviedla riaditeľka slovenskej pobočky združenia Človek v tísni Miroslava Hapalová, zásadnými kritériami pridelovania pomoci budú druh, miera a rozsah poškodeného majetku; a schopnosť rodiny riešiť vzniknutú situáciu, teda finančná a sociálna situácia rodiny.

-dj-

Vojenský ordinár ukončil festival Gorazdov Močenok

V Močenku pri Nitre sa v rámci Roka kresťanskej kultúry v dňoch 26. júla - 2. augusta 2010 uskutočnil XVIII. ročník celonárodného festivalu kresťanského divadla - Gorazdov Močenok. Bohatý duchovný a divadelný program vyvrcholil slávnostnou svätou omšou 1. augusta 2010 pri kaplnke v časti Gorazdov, ktorú celebroidal ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Prítomnosť ordinára ako rodáka a vojenského biskupa, ale aj sviatočnú príležitosť spojenú so slovenskými dejinami vhodne symbolizovala aj prítomná jednotka vojakov Čestnej stráže OS SR v historických uniformách, hudba Ozbrojených síl SR, či vojenské stany vybudované Ozbrojenými silami SR.

V príhovore počas sv. omše ordinár upriamil pozornosť veriacich na osobu sv. Gorazda a jeho poslanstvo, ako aj na kresťanskú kultúru a jej pozitívny vplyv na život súčasného človeka v protiklade s modernými a často negatívnymi alternatívami. Na záver slávnosti starosta obce Močenok Marian Borza s manželkou poďakovali Mons. Rábekovi za dlhoročnú podporu festivalu, slová povzbudenia, či šírenie jeho mena doma i v zahraničí. Po skončení slávnosti vyhlásili organizátori spomedzi 13 divadelných súborov zo Slovenska víťaza, ktorým sa stalo Divadlo Dominus z Močenka za dramaturgiu hry Júliusa Barča Ivana Matka. Festival 26. júla slávnostne otvoril nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák.

Hlavným cieľom festivalu bola tak ako každý rok pomoc súborom, ktoré sa na Slovensku venujú kresťanskému divadlu a šírenie úcty k svätému Gorazdovi. Návštevníci a účastníci festivalu mali možnosť navštíviť divadelné predstavenia, či pracovať v tvorivých dielňach. V programe Gorazdovho Močenku boli aj každodenné sv. omše, uvedenie príležitostnej poštovej pečiatky „Sv. Cyril a sv. Metod u sv. Gorazda“, vernisáže výstav fotografií Karola Plicku a Filipa Lašuta, spomienka na dekana Alojza Dubravického, cyklotrasa „Sedemopočetníkov“, víkendová prezentácia výrobkov remeselníkov a ľudových výrobcov, či ochutnávka slovenskej kuchyne.

Súčasťou festivalového programu bolo aj putovanie pútnikov od sochy sv. Gorazda v Močenku po ceste solún-ských bratov do starobylej Nitry. **Tibor Ujlacký/foto autor**

Nitriansky biskup Judák slávil sv. omšu v rodisku sv. Gorazda

V sobotu 31. júla 2010, v predvečer vyvrcholenia festivalu kresťanského divadla Gorazdov Močenok, poctil svojou prítomnosťou obec Močenok, osadu Gorazdov, nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák, ktorý tu slávil slávnostnú sv. omšu za účasti kňazov, domácich veriacich, ale aj hostí. Otec biskup prišiel do Gorazdova na bicykli, spolu s cyklistami zo Slovenského orla po cyklotrase Sedemopočetníkov.

Vo svojom príhovore povzbudil prítomných vo viere a vo vernosti k životnému dielu sv. Cyrila a Metoda, ich žiaka a pokračovateľa sv. Gorazda. Ako starostlivý otec a pastier diecézy, poukázal na mnohé úskalia a nebezpečenstvá, ktoré číhajú na tých, ktorí nasledujú Ježiša Krista v dnešných časoch, ktoré kresťanstvo zatláčajú do úzadia. Povzbudil veriacich, aby sa nebáli a neváhali kráčať po ceste k dokonalosti a svätosti, ku ktorej nás pozýva sám Boh. Lebo On je prameň všetkého dobra, krásy, pravdy a lásky.

Na záver svätej omše pozdravil otca biskupa za všetkých prítomných starosta obce Ing. Marián Borza a vyjadril mu svoju vďačnosť za šírenie odkazu sv. Gorazda a za pomoc a pozornosť, ktorú preukazuje obci Močenok, ako aj samotnému festivalu.

Po slávnostnej svätej omši nasledovala pobožnosť krížovej cesty, počas ktorej divadelníci stvárňovali krátke obrazy zo života národných svätcov, podľa predlohy biskupa Judáka Priatelja Boží.

Juraj Lenický

Duchovné cvičenia učiteľov náboženstva

V dňoch 1. - 4. augusta 2010 sa v nádhernom prostredí Duchovného centra sv. Norberta vo Vrbovom konali duchovné cvičenia učiteľov náboženstva Trnavskej arcidiecézy. Exerციátor vdp. Ľudovít Malý viedol účastníkov na hlbinu nosnou témou Modlitba ako stretnutie s Bohom. Súvisiacu problematiku prijatia a seba prijatia, hriechu, pokánia a odpustenia, lásky a slobody roz-mieňal na drobné aj na príkladoch biblických postáv a všetko vhodne aplikoval na školský život. Prítomných prišiel pozdraviť a poinformovať o aktualitách aj riaditeľ Diecézneho katechetického úradu PaedDr. Ľuboš Hašan.

Antónia Cehláriková

55. výročie mučeníckej smrti blahoslavenej sestry Zdenky Schelingovej

Bratislava (30. júla, RV) – Liturgickej slávnosti v deň spomienky na blahosladenú sestru Zdenku Schelingovú, pannu a mučenicu, predsedal v Bratislave - Podunajských Biskupiciach apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. Milosrdné sestry Svätého kríža, inštitút, ktorého členkou bola aj sestra Zdenka, pozývajú na túto púť do Podunajských Biskupíc, kde sú uložené telesné pozostatky blahorečenej, každý rok od blahorečenia sestry Zdenky Jánom Pavlom II. v roku 2003, teda už po siedmykrát. Tohto roku je to aj pri príležitosti 55. výročia jej mučeníckej smrti. Slávnosť sa začala o 16.00 hod. a zúčastnil sa na nej bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský, bratislavský gréckokatolícky eparcha vladyka Peter Rusnák, kňazi, rehoľníci, sestry Inštitútu milosrdných sestier svätého a množstvo pútnikov z radov laikov. Mons. Mario Giordana v homílii odovzdal pozdrav a apoštolské požehnanie Svätého Otca, a potom sa pozastavil pri myšlienke z Lukášovho evanjelia: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma“ (Lk 9, 23):

„Idea kríža je čosi podstatné v našej kresťanskej viere. Vedť to na kríži Boh ukázal svoju milosrdnú tvár, keď dovolil, aby na ňom zomrel jeho Syn a tak spasil svet. Vďaka krížu poznáme, ako hovorí svätý apoštol Pavol, «šírku, dĺžku, výšku a hĺbku» (Ef 8, 18) lásky, ktorou nás Boh miluje.“

Úcta ku krížu musí byť podľa slov apoštolského nuncia „predovšetkým záležitosť nášho vnútra, srdca i citu. Podobne, ako to napríklad urobil Svätý Otec, blahej pamäti, Ján Pavol II. počas svojej návštevy Slovenska v roku 2003, keď práve v čase beatifikácie sestry Zdenky a gréckokatolíckeho biskupa Vasilja Hopka v Petržalke, začal svoju homíliu slovami: Ave, o, Crux, spes unica – Buď pozdravený, svätý kríž, ty naša jediná nádej“.

„Áno, tento znak máme mať vo veľkej úcte a veľmi ho máme milovať, pretože z neho nám plynie nádej, že aj na nás v našom živote sa vyleje bohatstvo božieho milosrdenstva, aby zotrela naše hriechy, aby prikrylo našu nevernosť a našu ľudskú slabosť, a aby nás priviedlo tam, kde budeme navždy, naveky, zakúšať, aký dobrý je Pán, to znamená do jeho nebeského kráľovstva. Skúsenosť nám ale hovorí, že kríž je prítomný v našom živote aj iným spôsobom. Ako ťažkostí, ktoré nachádzame na ceste každodenného života, a ktorým musíme čeliť. Nebolo by dobré, keby sme sa im chceli vyhnúť. A práve toto mal Ježiš na mysli, keď povedal: «Kto chce ísť za mnou nech vezme každý deň svoj kríž». Úprimne nasledovať Ježiša znamená prijať tieto ťažkosti a očami viery ich vnímať, ako vôľu božiu, ktorú nám nie vždy je ľahko pochopiť. Takýto kríž z jednej strany môže byť často veľmi ťažký, ale na druhej strane práve toto je cesta,

ktorá vedie k zakúseniu tej veľkosti božej dobroty a jeho milosrdenstva.“

Ďalej Mons. Giordana v homílii poukázal na kríž v živote blahoslavenej sestry Zdenky. Ona cítila, že Boh ju pozýva, aby Ježišov kríž objala v rehoľnom inštitúte, ktorý sa mimochodom volá Inštitút milosrdných sestier Svätého Kríža. Už z tohto názvu sa dá vyčítať, že Pán si ju povolal do rehole, ktorej členky si berú za cieľ stať sa nositeľkami milosrdnej lásky, ktorá je ovocím Ježišovho kríža. Medzi takouto láskou a krížom je úzka spojitosť. Keď totiž pracovala ako zdravotná sestra, všetci chorí mohli pocítiť dobrotu jej srdca. A nebolo to len preto, že mala možno takú povahu. Bolo to najmä preto, že tých, ktorým slúžila, chcela vedome obdarovať niečím, čo sama bohato zakúšala vo svojej duši. Vieme, že nie vždy je ľahké byť blízko pri tých, ktorí sú ťažko chorí a trpia. Aj jej práca si vyžadovala veľa námahy, ale snažila sa dať do toho všetko. Dokonca prosila Pána Boha, aby ju nikdy neopustila obetavosť v službe blížnym. Lebo vedela, že všetko to, čo je v živote ťažké, je vlastne Ježišov kríž, ktorý nám on dáva, aby sme ho vernejšie nasledovali. Pred takýmto krížom neušla ani vtedy, keď sa jej zdal príliš ťažký, ba môžeme povedať, že z ľudského hľadiska až neznesiteľný. Neváhala vystaviť vlastný život nebezpečenstvu a peripetiám, aby zachránila kňaza pred nespravodlivým prenasledovaním. A neskôr, keď ju za jej odvážny počín komunistická moc uväznila, všetko utrpenie a ponížovanie hrdinsky znášala v duchu veľkej pokory. V závere apoštolský nuncius povedal:

„Dovoľte mi ešte raz, milovaní bratia a sestry, v tej súvislosti pripomenúť slová Svätého Otca Jána Pavla II, ktoré povedal vtedy v bratislavskej Petržalke, keď hovoril práve o tom tajomstve božej lásky zjavenej sa skrze kríž v živote blahoslavenej sestry Zdenky. Svätý Otec vtedy povedal: «Bolo to práve rozjímanie nad tým veľkým tajomstvom, čo dalo silu jak biskupovi Hopkovi, tak sestre Zdenke v utrpení a v ťažkých chvíľach vo väzení. Kríž sa pre nich stal cestou k životu večnému, prameňom vnútornej sily a nádeje, a taktiež skúškou ich lásky k Bohu a blížnemu. O, Crux, ave spes unica!». A my všetci, milovaní bratia sestry, máme v sestre Zdenke jedinečný príklad hodný nasledovania. Prehlbujme stále viac a viac, tak ako to robila ona, to umenie milovať Kristov kríž, ktorý nás tak často sprevádza na cestách nášho života, že ho môžeme pokojne nazvať našim spoločníkom a priateľom. Sám Ježiš, ktorý dal sestre Zdenke silu ho niesť, nech svojou milosťou posilňuje aj nás, keď nám ho položí na plecía. A budme si istí, že ak ho budeme niesť v duchu viery, stane sa veľkým požehnaním pre každého osobne, pre naše rodiny, našu krajinu i pre celú Kristovu Cirkev. Amen.“

-jak-

Rómsky festival spojil všetkých v jednote

Gréckokatolícke spoločenstvo z Blatných Remiet zorganizovalo v sobotu 31. júla II. ročník Festivalu rómskych cirkevných (gospelových) zborov. Toto podujatie je v súlade s celoročným pastoračným plánom Komisie pre pastoraáciu Rómov Košickej eparchie. Archijerejský sv. liturgiu v miestnom gréckokatolíckom chráme slávil vladyka Milan Chatur, košický eparcha. Koncelebroval aj rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku Prof. Tadeusz Zasepa, ktorý chrámu naplnenému predovšetkým mladými zvestoval posolstvo o dôvere v Boha. „Boh je náš Otec. Keď ho takto oslovujeme v základnej modlitbe, mali by sme mať aj detskú vieru a detský postoj voči Bohu. Ani v prípadnom stave hriechu sa nebojme Boha, ale vráťme sa k nemu vo sviatosti pokánia,“ uviedol rektor. V závere príhovoru vyjadril radosť nad stretnutím sa so živou cirkvou v tejto obci a tiež nádej na opätovné stretnutie na pôde Katolíckej univerzity.

Druhú časť programu – samotný festival - otvoril v obecnom kultúrnom dome vladyka Milan poukázaním na pravú radosť mladých bez používania toxických látok. Potom už organizátor podujatia o. Peter Horváth, predseda Komisie pre pastoraáciu Rómov predstavil program i jednotlivé účinkujúce zbory. Ako prvý vystúpil Zbor sv. Jána Krstiteľa z Blatných Remiet. Svoje vlastné vokálne skladby interpretovali v hebrejčine i v rómčine. Nasledovala ďalšia domáca hudobná skupina, ktorá s hrou na elektronických nástrojoch vyvolala nadšenie u prítomných. Za nimi vystúpil amatérsky zbor z rímsko-katolíckej farnosti Jarovnice v slovenčine i rómčine. Ekumenický ráz podujatiu vtláčil dynamický evanjelický zbor Agatel zo Slavkoviec. Nakoniec sa predstavila známa miešaná hudobná skupina Agatangel (gr. dobrý posol) s pestrým pásmom gospelových piesní na oslavu Boha. Vydarenú prehliadku rómskych zborov ukončilo odovzdanie spomienkových ikon každému zboru a vrele podakovanie z úst rektora Zasepu, ktorý ocenil hodnoty rómskej kultúry prežiarené kresťanstvom.

Po spoločnom obede ešte vystúpila rómska hudobná skupina F6 z Čičavy. V srdci vyše 120 prítomných však

zanechal hlbokú spomienku na radosť zo vzájomnej lásky, ktorá vďaka obetavým organizátorom z farnosti i obecnej samosprávy nikomu nechýbala.

Michal Hospodár/foto autor

Púť Rómov v Gaboltove

Každoročne počas prvej augustovej nedele prichádzajú na púť do Gaboltova Rómovia z celého Slovenska. Na tomto pútnickom mieste v okrese Bardejov sa stretli už 18-krát. Slávnosť sa začala popoludní Krížovou cestou mladých z Podsadku a divadelným vystúpením, ktoré pripravilo Pastoračné centrum v Čičave. Hudobný sprievod počas svätej omše zabezpečili rómske kapely z košického Luníka IX. a z bardejovskej Poštárky.

Na rómskej púti, ktorej tradíciu začali pred takmer 20 rokmi písať bardejovskí saleziáni, sa každoročne zide tri až päť tisícok veriacich z radov Rómov, ale aj nerómov. Často sú účastníkmi púte jednotlivci alebo skupiny veriacich aj spoza hraníc, najčastejšie z Poľska. Do Gaboltova prichádzajú i ľudia, ktorí sa venujú rómskym komunitám v Taliansku, Belgicku a Francúzsku.

„Aj keď sa kedysi vyskytli úvahy, či by nebolo dobré zmeniť prostredie, nakoniec sme sa rozhodli tú tradíciu putovania Rómov na severovýchod Slovenska do Gaboltova nemeniť. Možno niekde pri Prešove, či uprostred republiky by tá dostupnosť pre veriacich bola lepšia, ale tu sa to začalo, tu to má dlhoročnú históriu a Rómovia sú predovšetkým na východe, tak teda aj naďalej zostáva miestom ich púte Gaboltov,“ približuje situáciu arcibiskup-metropolita Košickej arcidiecézy Bernard Bober.

Pod príjemnú atmosféru sa tento rok podpísalo aj slnečné počasie, ktoré nedel'né popoludnie sprevádzalo. Svätú omšu celebroidali košický arcibiskup-metropolita Bernard Bober a spišský pomocný biskup Štefan Sečka. Homíliu na púti predniesol saleziánsky kňaz, pôsobiaci na košickom sídlisku Luník IX, don Peter Bešenyi. V nej okrem iného upriamil pozornosť tých, ktorí s Rómami pracujú, aby nezabudli na tri momenty, ktoré otvárajú srdcia Rómov. Sú to: princíp úcty, princíp lásky a princíp neprotirečenia: „Hlavne, aby sme si všetci uvedomili, že treba budovať mosty, aby sa spoločnosť nepolarizovala, ale hľadala cesty k sebe. To je jedna z centrálnych myšlienok, ktoré som chcel odovzdať na tohtoročnej púti ako majorite, tak aj rómskej skupine, ktorá je tu prítomná.“

Prosby počas svätej omše predniesla v rómskom jazyku Nikola z Košíc. Páči sa jej atmosféra medzi ľuďmi, ktorí sa nepozastávajú nad tým, kto je, ako vyzerá, ale berú ju takú, aká je: „Myslím si, že je pekné, ak sa Rómovia stretnú a zjednotia sa. Aj ja som tu preto prišiel.“ Karol, ktorý je na rómskej púti už piatykrát, dodáva: „Na púť do Gaboltova som prišiel, aby som vzdal chválu Pánu Bohu a taktiež, aby som sa zoznámil s novými ľuďmi a stretol tu svojich starých priateľov.“

Jaroslav Fabián

Po dramatických udalostiach v Kolačkove dni radosti a Božieho požehnania

Farnosť Kolačkov zažila tvrdé skúšky. Povodne, zosuvy pôdy, ktoré spôsobili vytvorenie umelého jazera nad obcou, tragická nehoda s následkom smrti mladého človeka. To všetko bol vážne výzvy k zmene života. Pri povodniach si obyvatelia uvedomili, že hrádze treba stavať skôr než príde veľká voda. Namáhavou prácou sa odstranilo jazero nad obcou a vode sa vytvoril bezpečný priechod. Aj v duchovnom živote treba odstrániť riziko závislosti a mať pevné mravné zásady. Preto vo farnosti Kolačkov po roku boli znova misie, dni radosti, modlitby a Božieho požehnania. Mesiac júl bol časom školy modlitby, hlbšieho prežívania svätej omše a liturgického roka. Potešením pre misionárov - palotínov bol záujem mladých zúčastňovať sa na náboženských stretnutiach.

Ladislav Vrábek

Zomrel saleziánsky misionár don Štefan Foltin

V japonskom meste Beppu zomrel v pondelok 2. augusta vo veku nedožitých 92 rokov misionár don Štefan Foltin. 11. januára by oslávil 60 rokov misijného pôsobenia v Japonsku. „Z celého srdca ďakujem dobrotivému Pánu Bohu, že mi doprial dožiť sa takého požehnaného veku a za toľké milosti, ktoré mne nehodnému tak štedro udelil,“ napísal don Foltin pred dvomi rokmi v liste na Slovensko pri svojej 90-tke.

Don Štefan Foltin SDB sa narodil 24. septembra 1918 v Černíku pri Nitre. Absolvoval gymnázium v Šaštíne, maturoval na gymnáziu v Malackách. Ako salezián zložil prvé rehoľné sľuby 31. júla 1937. Filozofiu študoval v Moravskej Ostrave a v Trnave, teológiu vo Svätom Beňadiku a Svätom Kríži (dnes Žiari nad Hronom), kde bol 29. júna 1947 vysvätený za kňaza. Na misie do Japonska odišiel krátko na to 7. októbra 1948.

Na územie krajiny vychádzajúceho slnka vstúpil 11. januára 1949. V Japonsku vyučoval cirkevné právo a liturgiu v tokijskom Čófu, potom náboženstvo a morálku v Ikuei Gakuin, desať rokov zastával funkciu riaditeľa katolíckej materskej školy a správcu farnosti v Mikawadžime. Ako misionár pôsobil v mestách Usa, Hita, Kicuki v okrese Oita.

Za pomoci amerických Slovákov dal v meste Usa vybudovať kostol, ktorý je zasvätený Sedembolestnej Panne Márii.

V roku 1997 minister kultúry SR udelil donovi Foltinovi poctu ministra kultúry SR za dlhoročné šírenie ideí kresťanstva, humanizmu a za propagáciu slovenskej kultúry v Japonsku. Od Veľkej noci 2008 pôsobil don Štefan Foltin v meste Beppu ako vikár tamojšej saleziánskej komunity. V misiách prežil takmer 60 rokov. Zomrel 2. augusta v prítomnosti direktora svojej rehoľnej komunity. Pohreb bude 4. augusta o 12.00 v Beppu.

Rastislav Hamráček

Slávnosti v Gruzovciach a Ohradzanych

Emeritný košický arcibiskup Alojz Tkáč požehnal v nedeľu 1. augusta obnovený kostol Nanebovstúpenia Pána a nový Dom nádeje vo filiálke Gruzovce i farskú budovu v Ohradzanych, ktorá prešla generálnou opravou. Nová obradná sieň pre pohreby v Gruzovciach vznikla úpravou časti priestorov tamojšieho obecného úradu.

Gruzovce sú malá obec veľkej farnosti Ohradzany v humenskom dekanáte. Má približne stovku obyvateľov. Tamojší kostol je pomerne nový, postavili ho presne pred 40 rokmi. Keďže sa staval v hlbokkej totalite, mal určité nedokonalosti, ktoré sa rozhodli veriaci Gruzovciac úpravami odstrániť. „Aj súčasný pohľad na architektúru našich chrámov je už iný. Po obnove sa zmenila veža kostolíka, má novú strechu a pribudol na nej nový kríž. Inú podobu má aj jeho vnútorné zariadenie,“ priblížil zmeny Mons. Alojz Tkáč.

V nedeľu bola požehnaná i obnovená farská budova v Ohradzanych. „Interiér upravili už moji predchodcovia a vlani sa nám podarilo úplne obnoviť fasádu, vykopali sme prevzdušňovacie zvody na vysušenie muriva, vymaľovala sa strecha a upravilo sa aj okolie tejto viac než storočnej fary,“ informoval tamojší farár Stanislav Pavúk.

V posledných rokoch sa podarilo vynoviť takmer všetky kostoly farnosti Ohradzany. Na svoju rekonštrukciu čaká už len farský kostol Nanebovzatia Panny Márie.

Emeritný arcibiskup Alojz Tkáč svoj vzťah k obci Ohradzany, ktorá je jeho rodiskom, vyjadril úsmevom: „Áno, rodisko je vždy príjemným miestom. Každá farnosť je mi milá, len ohradzanská je mi trochu milšia.“

Jaroslav Fabián